

ויקרא פרק כה

(י"ד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו :

(טו) במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואות ומכר לך :

(טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך :

(יז) ולא תונו איש את עמיתו וזראת מאלהיך כי אני יקנך אלהיכם :

(מ"ד) ועבדת ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתים מהם תקנו עבד ואמה :

(מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה :

(מו) והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך : **o**

(מז) וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר :

(מח) אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו :

(מט) או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל :

(נ) וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו :

(נא) אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו :

(נב) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו :

(נג) כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך :

(נד) ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו :

(נה) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יקנך אלהיכם :

ויקרא פרק כז

(א) ונדבר יקנך אל משה לאמר :

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערפך נפשת ליקנך :

(ג) והיה ערפך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש :

(ד) ואם נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל :

(ה) ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים :

(ו) ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף :

(ז) ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :

(ח) ואם מן הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן : **o**

(ט) ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליקנך כל אשר יתן ממנו ליקנך יהיה קדש :

(י) לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר למיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמונתו יהיה קדש :

(יא) ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליקנך והעמיד את הבהמה לפני הכהן :

(יב) והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערפך הכהן בן יהיה :

(יג) ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערפך :

(יד) ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליקנך והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום :

(טו) ואם המקדש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערפך עליו והיה לו :

(טז) ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליקנך והיה ערפך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף :

(יז) אם משנת היובל יקדיש שדהו בערפך יקום :

(יח) ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היובל ונגרע מערפך :

(יט) ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותו ויסף חמישית כסף ערפך עליו וקם לו :

(כ) ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד :

(כא) והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליקנך כשדה החכם לכהן תהיה אחזתו :

(כב) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליקנך :

(כג) וחשב לו הכהן את מקסת הערפך עד שנת היובל ונתן את הערפך ביום ההוא קדש ליקנך :

(כד) בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ :

(כה) וכל ערפך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל : **o**

(כו) אך בכור אשר יבפר ליקנך בבהמה לא יקדיש איש אותו אם שור אם שה ליקנך הוא :

(כז) ואם בבהמה הטמאה ופדה בערפך ויסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערפך :

(כח) אך כל חרם אשר יחרם איש ליקנך מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא

ליקנך : (כט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת :

(ל) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליקנך הוא קדש ליקנך :

(לא) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יסוף עליו :

(לב) וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליקנך :

(לג) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמונתו יהיה קדש לא יגאל :

(לד) אלה המצות אשר צוה יקנך את משה אל בני ישראל בהר סיני :

ויקרא פרק כב

(יז) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יח) דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרַתְּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל נְדָרֵיהֶם וּלְכָל נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיקְוֹן לְעֹלָה:

(יט) לְרִצְיָנְכֶם תָּמִים זָכַר בְּבִקְרָם בְּכֹשֶׁבִים וּבְעֹזִים:

(כ) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם:

(כא) וְאִישׁ כִּי יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לִיקְוֹן לְפֶלֶא נָדָר אוֹ לְנִדְבָה בְּבִקְרָה אוֹ בְצֹאן תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן כָּל מוֹם לֹא יִהְיֶה בּוֹ:

(כב) עֹרֹת אוֹ שְׂבוּר אוֹ חֲרוּץ אוֹ יִבְלֵת אוֹ גֵרָב אוֹ יִלְפַת לֹא תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לִיקְוֹן וְאִשָּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לִיקְוֹן:

(כג) וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּע וְקִלוּט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנִדָר לֹא יִרְצָה:

(כד) וּמַעֲוֵן וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לִיקְוֹן וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:

(כה) וּמִיד בֶּן נָכַר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: פ

(כו) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(כז) שׂוֹר אוֹ כֹּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יִנָּלַד וְהָיָה שְׂבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי נִהְלָאָה יִרְצָה לְקָרְבָּן אִשָּׁה לִיקְוֹן:

(כח) וְשׂוֹר אוֹ שֵׂה אֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי לֹא תִשְׁחֹטוּ בְיוֹם אֶחָד:

(כט) וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לִיקְוֹן לְרִצְיָנְכֶם תִּזְבְּחוּ:

(ל) בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר אֲנִי יְקֹנֶק:

(לא) וּשְׂמֵרְתֶם מִצּוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְקֹנֶק:

(לב) וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְקֹנֶק מְקַדְשְׁכֶם:

(לג) הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְקֹנֶק: פ

דברים פרק יב

(יט) רַק בְּכָל אֹתוֹת נִפְשֵׁךְ תִּזְבַּח וְאִכְלֵת בֶּשֶׂר בְּבִרְכַת יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֵאָכְלוּ כַּצְּבִי וְכֹאֵיל:

(יז) רַק הַדָּם לֹא תֵאָכְלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם:

(כ) כִּי יִרְחִיב יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאֶמְרַתְּ אִכְלָה בֶּשֶׂר כִּי תֵאָחַז נִפְשֵׁךְ לֵאכֹל בֶּשֶׂר בְּכָל אֹתוֹת נִפְשֵׁךְ תֵּאָכַל בֶּשֶׂר:

(כא) כִּי יִרְחַק מִמֶּנּוּ הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹם שְׂמוֹ שֵׁם וְזִבְחָתְךָ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְקֹנֶק לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאִכְלֵת בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכָל אֹתוֹת נִפְשֵׁךְ:

(כב) אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכַל אֶת הַצְּבִי וְאֶת הָאֵיל כִּן תֵּאָכְלוּ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחַדּוּ יֵאָכְלוּ:

(כג) רַק חִזֹּק לְבַלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֵאָכְל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבֶּשֶׂר:

(כד) לֹא תֵאָכְלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם:

(כה) לֹא תֵאָכְלוּ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְקֹנֶק:

(כו) רַק קֹדֶשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתְךָ אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶק:

(כז) וַעֲשִׂיתְךָ עֲלֵיתֶךָ הַבֶּשֶׂר וְהַדָּם עַל מִזְבֵּחַ יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ וְדָם זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל מִזְבֵּחַ יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ וְהַבֶּשֶׂר תֵּאָכַל:

(כח) שְׂמוֹר וּשְׂמַעְתָּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ: ○

דברים פרק טו

(יט) כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלַד בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לִיקְוֹן אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׂוֹרְךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ:

(כ) לִפְנֵי יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ תֵּאָכְלוּ שְׁנֵה בְשֵׁנָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹנֶק אֶתְּךָ וּבֵיתֶךָ:

(כא) וְכִי יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לִיקְוֹן אֱלֹהֶיךָ:

(כב) בְּשַׁעְרֶיךָ תֵּאָכְלוּ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחַדּוּ כַּצְּבִי וְכֹאֵיל:

(כג) רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֵאָכְל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם: פ

דברים פרק יז

(א) לֹא תִזְבַּח לִיקְוֹן אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל דְּבַר רָע כִּי תוֹעֵבֶת יְקֹנֶק אֱלֹהֶיךָ הוּא: ○

ויקרא פרק ג

(א) וְאִם זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבְּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק: